

Ms 76

(Ancienne Suite: 480)

Quæstiones Medica Omnes

In Scholis Paritientibus Agitator,

Ab anno 1630, ad Annum 1640

quas quidem Summâ. Diligentia Collectas, in ordinem dispositas,
ex nitide colligatas, orando Facultati Bibliotheca concessit

M. Hyacinthus Theodorus Baron, antiquus ejusdem ordinis
Decanus:

M. Hyacintho Theodoro Baron filio quæstioni Decano

Anno 1754.

Tom. V.

Q V Æ S T I O M E D I C A

Q V O D L I B E T A R I I S D I S P V T A T I O N I B V S

MANE DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM

DIE MERCVRII II. MENSIS IANVARII.

M. FRANCISCO LESPICIER, Doctore Medico Moderatore.

746

An in Dysenteria Phlebotomia preferenda Catharsi?

N V L L A parshumani corporis actionis expert, nulla à vi morbi primò per se lædendis actiones immunis, & libera. Medio ac supremo ventre conclusas grauissimæ & παροξυσμοι affectus obruunt: in imo coëritas segiores, nec minus funelli, læuiuit & grauantur. Ex horum genere dysenteria est, molestū importuna desidendi necessitate symptoma, in excreti *αμείβια* positum. Quædam hepatica est, & dolos affatim & merè cruenta deiectio: interdum & *δυσπαιδής* & *δυσπαρής*: Alia intestinalis ab vlcere, dolorifica, *υποπαιδής*. Illas, si ab hepatis atonia manat, *πυλινθίου* & *δυσπαιδής* & *δυσπαρής*, & comitem sibi adsciscit *σπασμους*, terrificæ est: sin ab eisdem *εσθία*, quod nociturum est, exerpentis, periodica & salutaris, quamquam vbiq; metuenda sanguinis profusio ab oppreessione visceris nutritij, quæ *ποδυμπερ* & ancipitis iudicij esse solet. Imbecillitatis causa interperis calida, quam produunt cibi fastidium, sitis, *πυλινθίου* & *δυσπαιδής* viæ fontem & fomitem humidum primigenium sensum depascens, manus interioris caloracer & squalidus, vomitus: vel frigida, eaque primaria, aut grauior morbi confectaria. ab utraq; virtutis & substantiæ exsolutio. Quæ stas temporibus recurrit, mutilatis, otio & genio spectata exercitacione indulgentibus, solemnæ & consuetæ vacuacione carentibus familiaris.

C A L A M I T O S A ab infarctu multo visceris obstructio parens & illa putredinis, quæ non satis aptè mutatio ad corruptelam dicitur, sed corruptio propriæ & natui caloris ab alieno: estque communis & naturalis oimium viuientium interitus. Ab humorum autem putredine & corruptela, insignis eorundem acrimonia exoritur, quæ profluuium parit cruentum cum intestinorum vlcere, summo cruciatu & febre, vnde vel *μυζαία* sunt excrementa, vel puris aliquid *σπυρμα*, vel membranosa quadam corpora, *μυζαία* & *σπυρμα*. Tot enim gradus dysentericæ grauius & crudelius in tertia & prima, quàm in crassa & postrema sanientis. His neultimo quidem gradu inustum vlcus, semper *δυσπαιδής*. Alia morborum difficilium soboles dysenteria, dum in aluum communem corporis sentinam, tabificarum & malignarum febrium colliquamenta, eructantium quoquomodo vasorum & viscerum *εξέροσμα*, lienosorum *χολοσπασμους*, rarò ad salutem, sæpius ad interitum laborantis deponuntur. Bili, inquam, utraque ac pituita dysentericæ affectus parentes causæ. A pinuita deterior & contumacior est: à bile flaua, breuior, acutior: ab atra, quam flauæ genuit austro, lethalis. Pessimum nempe id excrementi genus, cui perpetuò affidentia hæc inuicem feritatis argumenta *πόδιμυ*, *πόδιμυ*, *πόδιμυ*, *πόδιμυ*.

D E P L O R A T O S morbos & arte medica superiores, non curandos modò, sed & sanandos recipere Agyrtarum est & impostorum, quibus familiare est nihil non audere ac polliceri. Spem salutis, quamquam dubiam & ancipitem præferentes deserere, aut negligenter aggredi, nimis timiditatis indicium. *δυσπαιδής* & *δυσπαρής* dysenteria grauis & periculosa morbus efficacissimo remedio debellanda grauius, repetita scilicet putris, saniosi, *δυσπαιδής* vacuacione, maturè profliganda: non vfu adstringentium & emplasticorum, quæ *χρὴ* *αφ' αὐτῶν* adhibita vel exhibitæ, vt effranis profluuii cursum sistere perperam creduntur; sic infido recursum & mora putrentis cacochymicæ partes primarias pessundant; non vinas mouentium, quæ calore & summa pollent acrimoniâ, viamque insiliunt partibus affectis contiguiam. Vomitus sponte naturæ exortum, vel *εὐκωπὸν* proritatum mitioribus emeticis, modò sit eger *εὐκωπὸν*, & lati pectoris, vix improbarim: subest tamen etiam in hoc non leue periculum. Balneo repentis aquæ, dolos vtque exoritur, vel *εὐκωπὸν* proritatum mitioribus emeticis, modò sit eger *εὐκωπὸν*, & lati pectoris, vix improbarim: subest tamen etiam in hoc non leue periculum. Blandioribus *υποπαιδής*, vt confectioe vniuersali, folijs Orientalibus, medulla filiquæ ægypt. Rheo, Syrup. de Cicho. & Rosis solutiis morbosicæ materiz nonnihil curritur. Quod tamen ipsum magna virium iactura & clade, per intestinum vlcere dolorifico fauciatum deducitur. Enemata ex decocto Tapû, plantag. Malico Ros. &c. parata, hor; deata, Amygdaloga causæ alterutri vlceris dysentericæ, vel utriq; sæpè nocuerunt.

N V M superest tam afflictis rebus solatium, ad phlebotomiam confugere, apprimè idoneum & morbi magnitudini par remedium: quod minimo aut nullo naturæ ac virium dispendio, *πυλινθίου*, & *δυσπαιδής* febrem extinguet, inflammationem sedabit, *πυλινθίου* & *δυσπαιδής* arcebit & reuellet, humorum acrimoniam declinet, dolorem demulcebit, fomitem & lares putredinis exauriet. Nimirum in vna sectione venæ tot virtutes alijs medicinæ auxilijs vniuersim denegatæ. vnum id quidem & præstantissimum ad vtranque plethoram & cacochymiam vas maioribus coëritam, ad suppressas vacuaciones, externos internosque rheumatismos, infarctus & obstructions viscerum profluuiorum omne genus parientes, adiumentum, omnium optimum, præsentissimum, & multiplici reum vfu euentiq; fecundissimum. In dysenteria velut in quavis inflammatione celebrandum, vt strenua fiat vacuatio *πυλινθίου*, & confluentis, imò reuents ad intestina succi motus compescatur. *χρὴ* *εὐκωπὸν*, vbi licet, *πυλινθίου*. In dysenteria tamen, quoniam *πυλινθίου* ratio nulla, hinc inde, pro ratione hepatis aut lienis *κακοσπασμους*, vtiliter quoque in maleolo, cum sit infra iecur & renes malifeds.

I N exhibenda purgatione valde circumspèctum esse oportet, vires egrotantis probè nosse, medicamenti facultatem penè ad anuissim definire ac metiri, meatuum libertatem & materiæ educendæ *εὐκωπὸν* moliri: & nisi turgat pepsini nescia, aut venenata labe inquinata materies, satius est *πύον* *φάρμακον*. Macilenti, habitu plethorico circumfluentes, ad vmbilicum & imum ventrem extenuati, abscessu, phlegmone, acuto morbo, hypochondriorum meteorismo laborantes ægræ ac periculose aut vomunt aut purgantur. Venæ sectionem neque pueri, neque senes, neque grauidæ, aut parentes, neque alius quispiam firmæ vel infirmæ valetudinis correptus dysenteria merito reformidat, toties *χρὴ* *εὐκωπὸν* medici imperio ad vsum reuocandum, quoties suadebit vlcus dolorificum, mixta sanguine & tabo vel ramentosa deiectio, inflammatio, febris, ac vires egrotantis facillè ferent. Præterea sumpris iniectionibus pro vario laborantis intestini situ lenientibus, anodynis, forè & narcoticis, doloris acerbitas mitiganda, vfu modicè aut valide adstringentium, *πυλινθίου* & roborantium, aquis mineralibus frigidis, chalcantho & ferro diuersimodè medicatis, vlcus detergendum, siccandum, cicatrice obfirmandum: Balneo repentis aquæ & lacte vario collapsa viscerum integritas reponenda. Sed hæc si quis præstare auct anrè, aut sperare audeat, quàm dysentericæ parentem sanguinem putrem, aut serum acre & ichoroides, sæpius aperta vena, profuderit; tota via aberrat.

Ergo in Dysenteria Phlebotomia preferenda Catharsi. 190

Proponebat Lutetiz PETRVS HOMMETZ Cæsarisburgensis, Anno R. H. M. DC. XXX.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Helias Beda.

M. Franciscus Desfrancois.

M. Ioannes du Cledat.

M. Claudius Quicquebeuf.

M. Thomas Gamarre.

M. Antonius Charpentier.

M. Iacobus Torreau.

M. Franciscus Lepicier, Præles.

M. Georgius Cornuty.

